

مطالعه بصری جایگاه حضرت علی(ع) در نگاره‌های فتح خیبر (نسخه مجمع التواریخ تیموری، خاوران نامه ترکمان، فالنامه، آثارالمظفر، روضه الصفا، حبیب السیر و قصص الانبیا دوره صفوی)*

راضیه عنایتی^۱، علیرضا شیخی^{۲***}

^۱ کارشناس ارشد هنر اسلامی، گروه هنر اسلامی، مؤسسه آموزش عالی فردوس، مشهد، ایران.

^۲ دانشیار گروه صنایع دستی، دانشکده هنرهای کاربردی، دانشگاه هنر تهران، تهران، ایران.

(دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۵/۰۵، پذیرش نهایی: ۱۴۰۰/۰۸/۱۱)

چکیده

فتح خیبر، روایتی دینی-تاریخی، اسباب استمرار و حیات ارزش‌های ایدئولوژیک، باورها و احساسات دیرینه قومی-مذهبی یک ملت را فراهم آورده است. هدف، تحلیل و خوانش ترکیب بصری جایگاه علی(ع) در هفت نگاره فتح خیبر در نسخه مجمع التواریخ، خاوران نامه، آثارالمظفر، روضه الصفا، حبیب السیر و قصص الانبیا از دوره تیموری تا صفوی است. ازین‌رو جایگاه بصری حضرت علی(ع) در نگاره‌های فتح خیبر در نسخه مجمع التواریخ، خاوران نامه، آثارالمظفر، روضه الصفا، حبیب السیر و قصص الانبیا چیست؟ رویکرد پژوهش، کیفی بوده و روش پژوهش، توصیفی-تحلیلی است. جمع‌آوری اطلاعات با مطالعات کتابخانه‌ای بوده و جامعه آماری به صورت هدفمند، هفت نگاره با موضوع فتح خیبر، از میان نسخ مصور سه دوره تیموری، ترکمان و صفوی انتخاب شده است. نتایج و یافته‌ها نشان می‌دهد تمہیدات عینی و مستتر در نگاره‌ها و عناصر بصری مطرح، تاثیرات روایی و اسطوره‌ای، در بازنمایی تصویری روایت خیبر به کار گرفته شده است که علت اصلی آن را می‌توان، نفوذ درجات گوناگون علائق و تفکرات شیعی پنداشت. هر کدام به نحوی در ارتباطی ناگسترنی با زمانه خویش، بیانی ارادتمندانه توأم با نمایشی از تقابل پیروزمندانه جبهه حق علیه باطل در حالتی اعجازگونه از نصرت الهی را به تصویر کشیده و در تمام موارد مرکزیت حضرت علی(ع)، قهرمان یکتای صحنه نبرد، حفظ شده است.

واژگان کلیدی

حضرت علی(ع)، فتح خیبر، نگارگری، دوران تیموری تا صفوی.

^{۱۰} مقاله حاضر برگفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول. با عنوان «مطالعه‌ی آیکونولوژی جایگاه حضرت علی(ع) در نگاره‌های فتح خیبر (نسخه مجمع التواریخ تیموری، خاوران نامه ترکمان، فالنامه، آثارالمظفر، روضه الصفا، حبیب السیر و قصص الانبیا دوره صفوی) می‌باشد که با راهنمایی نگارنده دوم در مؤسسه آموزش عالی فردوس ارائه شده است.

^{۱۱} نویسنده مسئول: تلفن: ۰۱۶-۶۶۴۰۴۹۸۶، نامبر: ۰۹۱۵۵۳۳۸۰۱۶؛ E-mail: a.sheikhi@art.ac.ir

مقدمه

بررسی پنج نگاره از این مجموعه و از آن جمله نگاره فتح خیر، از لحاظ بصری می‌پردازد. نجمه تدين نجف‌آبادی (۱۳۹۵) در مقاله «الگوی شمایل‌نگاری شیعی با تکیه بر بررسی شمایل‌نگارانه خاورانیه فرهاد نقاش» از جمله نگاره فتح خیر، بر مبنای الگوی سه‌گانه پانوفسکی، بر الگوهای تصویری شمایل‌نگاری شیعی اشاره دارد. فاطمه صداقت (۱۳۸۵) در مقاله «نسخه خطی خاورانیه شاهکار نگارگری مذهبی ترکمانان قره‌قویونلو و آق‌قویونلو» به بررسی زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی، هنری آن دوران و توصیف برخی نگاره‌ها و مضامین چون نگاره فتح خیر پرداخته است. مهناز شایسته‌فر (۱۳۸۴) در کتاب هنر شیعی در نگارگری و کتیبه‌نگاری تیموریان و صفویان، به کاربست موضوعات شیعی برای مصورسازی نسخه‌های خطی و کتبیه‌ای پرداخته است. نقطه عطف مقاله بررسی بصری هفت نگاره فتح خیر از تیموری تا صفوی با تأکید بر جایگاه علی (ع) و تمہیدات بصری و ترکیب‌بندی به کار گرفته شده حول شخصیت ایشان در نگاره‌های است که قریب به یقین، دانسته و از روی عمد توسط نگارگر به سرانجام رسیده است.

مبانی نظری پژوهش بیان تاریخی روایت فتح خیر

غزوه خیر در تاریخ صدر اسلام به عنوان آخرین نبرد میان مسلمانان و یهودیان یاد شده که پیروزی کامل سپاه اسلام و فتح مناطق یهودی نشین نزدیک مکه را به دنبال داشت. در محرم سال هفتمن هجری، رسول گرامی اسلام با سپاهی که تعدادش به یک‌هزار و چهارصد نفر از یارانی که در حدیث شرکت کرده بودند، مرسی رسید، به سوی سرزمین خیر حرکت کردند، قلعه‌های شش گانه یهودیان سرزمین خیر از این قرار بود: سلام، قموص، نظام، قصاره، شق و مربطه و در آنها بیت هزار مرد جنگی مستقر بودند (یعقوبی، ۱۳۸۲: ۴۱۵). نبرد میان سپاه مسلمین و پهلوانان یهودی که از دژهایشان بیرون می‌آمدند تا چند روز ادامه داشت (صدر، جوادی، ۱۳۸۰: ۳۵۹). به روایت محدثین اهل سنت، از آن جمله بخاری و مسلم، پیروزی خیر و سهم علی (ع) بسیار بی‌نظیر و شگفتانگیز بود و برای جامعه اسلامی مهم و سرنوشت ساز به گونه‌ای که پیامبر اکرم (ص) بیان معروف خود، «حدیث رأیت» یا «حدیث خیر» را که اشاره به واگذاری پرچم سپاه اسلام به امیر مومنان در نبرد خیر دارد، در شأن ایشان و شجاعت بی‌مثالش بیان فرمودند.

«بدان ای علی! یهودیان در کتاب خویش خوانده‌اند کسی که آنان را به هلاکت می‌رساند دلاوریست به نام ایلیا. چون با آنان روبه‌رو شدی، بگو نام من علی است که به برکت این نام ذلیل خواهند شد» (دیلمی، ۱۳۷۷: ۱۱۲-۱۱۳). رسول خدا (ص) زره خود را بر تن علی مرتضی (ع) پوشانید و ذوق‌القار شعله آثار را حمایل کرد، پرچم نصرت اسلام به دستاش داد و فرمود که «یا علی! در مقاتله عجله ننمای بلکه ایشان را به اسلام دعوت فرما و به خدا سوگند که اگر یک نفر را خدای تعالی به واسطه تو هدایت کن، بهتر از شتران سرخ‌مویی است که در

در ادبیات و هنر ادوار اسلامی ایران بویژه در نگارگری، زوایای گوناگون زندگی رسول‌الله (ص) و اهل بیت (علیهم السلام)، بیان معجزات و حالات والای معنوی و شخصیتی بزرگان دین، شجاعت‌های دلاری‌ها، تصویرسازی شده است. با جایگاه امیرالمؤمنین (ع) به عنوان یار و یاور همیشگی پیامبر (ص)؛ بدیهی است که بخش قابل توجهی به رشدات‌های ایشان اختصاص یافته است.

واقعه خیر که از جایگاهی ارزشمند نزد شیعیان برخوردار است در نسخه نگاره‌های ادوار مختلف به شیوه‌های گوناگون بازنمایی شده است. تمایلات مذهبی و گرایش به تفکرات شیعی در آثار هنری دوران تیموری و ترکمان و سپس عصر صفوی، بر کسی پوشیده نیست. نگاره‌های مورد نظر در این پژوهش شامل نگاره فتح خیر در نسخه خاورانیه ابن حسام، دوره ترکمان و مجمع‌التواریخ حافظ ابرو دوره تیموری و نیز پنج نگاره مربوط به عصر صفوی در نسخه‌های فالنامه، حبیب‌السیر، آثارالمظفر و روضه‌الصفا میرخواند و قصص‌الانبیا است. شمایل امام علی (ع) در چند نگاره مورد بحث از جنبه‌های صوری، ترکیب‌بندی، رنگ و نقشایه‌ها بررسی شده است. هدف، تحلیل و خوانش ترکیب بصری جایگاه علی (ع) در هفت نگاره فتح خیر در نسخ مجمع‌التواریخ، خاورانیه، آثارالمظفر، روضه‌الصفا، حبیب‌السیر و قصص‌الانبیا از دوره نگاره‌های فتح خیر در نسخ مجمع‌التواریخ، خاورانیه، آثارالمظفر، روضه‌الصفا، حبیب‌السیر و قصص‌الانبیا چیست؟ در ضرورت پژوهش باید گفت مطالعات چندانی به طور جدی به تحلیل و بررسی تجسسی نگاره‌های مذکور با محوریت علی (ع) و نیز تطبیق متن نگاره با عقاید رایج در زمان شکل‌گیری نسخه صورت نگرفته است.

روش پژوهش

روش تحقیق توصیفی، تحلیلی و تطبیقی و جمع‌آوری اطلاعات کتابخانه‌ای است. در آغاز به بیان تاریخی روایت خیر و سپس آنالیز نگاره‌های هفت گانه در جهت تعیین چگونگی ساختار درونی نگار، چیدمان عناصر، الگوی ترکیب‌بندی، نقاط تمرکز موجود در آثار پرداخته شده و ارتباط میان متن و تصویر سنجیده شده است. جامعه آماری شامل نگاره‌های با موضوع فتح خیر از نسخ خطی ساخته شامل مجمع‌التواریخ تیموری، خاورانیه ترکمان، فالنامه، آثارالمظفر، روضه‌الصفا، حبیب‌السیر و قصص‌الانبیا، صفوی است.

پیشینه پژوهش

علیرضا مهدی‌زاده (۱۳۹۴) در مقاله «تحلیل نگاره‌های فتح خیر مربوط به دوره‌های تیموری، ترکمن و صفوی» به بیان تحلیلی مبتنی بر گفتمان تشیع به سه نگاره فتح خیر مربوط به نسخ کلیات تاریخی، خاورانیه و فالنامه پرداخته است. مهناز شایسته‌فر (۱۳۹۳) در مقاله «معرفی و بررسی نگاره‌های مربوط به نبردهای حضرت علی (ع) در نسخه مصور روضه‌الصفا موجود در مجموعه فرییر واشنگتن»، به

الدیلمی، ۱۳۸۵: ۱۱۵). در ادامه روایت، از همزمانی دو رویداد دیگر؛ ورود کاروان مسلمانان از حبشه به محض رسول خدا با فتح عظیم خیر و دیگری حضور بانوی به نام صفیه در میان اسیران یهودی یاد شده است.

تحلیل بصیری نگاره اول: فتح خیبر در مجمع التواریخ حافظ ابرو

نسخه‌ای متشكل از ترجمه علمی تاریخ طبری، جامع التواریخ خواجه رشیدالدین فضل الله همدانی و *خطبہ‌نامه* تیموری از شرف الدین علی یزدی با افزوده‌ها و ملحقاتی از حافظ ابرو مورخ دربار امیر شاهرخ تیموری (بلر - بلوم، ۱۳۸۸: ۱۴۱). تصاویر نسخه مستقیماً از متن تأثیر پذیرفته و بیان کننده برداشت تیموریان از تاریخ است (آژند، ۱۳۸۷: ۷۲) (تصویر ۱). نگاره روایتگر جنگی است میان سپاه مسلمانان و یهودیان ساکن قلعه خیبر که هوشمندانه نگارگر و کاتب، آن را در دو پلان نظام نوشتاری و تصویری پرداخته‌اند. مستطیل افقی تصویر به کمک نوشتار پایین، به نوعی بر افراشتگی برج دیده‌بانی افزوده است. نظام رنگی حاکم، گرم بوده و جنگ سختی را با توجه به خرابی دیوار و افراد فشرده پشت آن با در کنده‌شده حکایت دارد. در چون سپری از علی (ع) محافظت می‌کند. دستار سفید سر، نقطه تأکیدی در تصویر ایجاد نموده که ترسیم اسپیرال و نگاه سوگیرانه افراد داخل برج، پشت تپه، حضرت رسول (ص) و پرچم؛ این شگرد را تقویت کرده است. قهرمان با شمشیر و درب قلعه در دستانش تصویرسازی شده، با قدرت و شجاعت یک تن از خندقی که قلعه را فراگرفته عبور کرده، بخشی از دیوار را فرو ریخته، تعدادی را به هلاکت رسانده و نوید پیروزی می‌دهد؛ موضوعی که پرچم نیز صلات خط عمودی برج را در هم شکسته است. در این صفحه از نسخه تاریخی مجمع التواریخ تنها به یک جمله بسنده کرده است (علی پنج حصار را بگشاد) و پس از آن جریان تسلیم شدن یهودیان و نیز داستان صفیه دختر حی بن اخطب یهودی و در پایان نیز ورودی به قضیه فدک داشته است. خطوط عمودی و ایستای موجود در تصویر استحکام و غیرقابل نفوذ بدن دز را هرچه بیشتر به نمایش گذاشته است پرچمی با میله‌ای بلند که حدوداً بیش از نیمی از کادر عمودی را تحت تاثیر قرار داده و دقیقاً در محل $\frac{1}{3}$ تقسیمات طولی کادر گنجانده شده است. ترکیب حلوونی مستتر در استخوان بندی نگاره، علاوه بر ایجاد حس پویایی و جنبش، اسباب حرکت چشم به سوی نقطه تأکید در تصویر را فراهم آورده است. گردشی که از پیکره علی (ع) آغاز و بعد از عبور از سربازان مغلوب و مجرح دشمن هم جهت با خطوط محیطی خندقی که به رنگی تیره ترسیم شده، به دو مین نقطه تأکید؛ کاراکتر حضرت رسول (ص) می‌رسد. سپس با ریتم منظم خطوط منحنی سر و گردن اسب‌ها و نیز دوایر تداعی کننده سپر سربازان اسلام، به نقطه پایانی جریان یعنی سربازان یهودی که محکوم به شکست هستند به اتمام رسیده است. دستان پیامبر اسلام (ص) که با انگشت اشاره نگاه را به جایگاه قهرمان معطوف نموده، به طور هم زمان در حال روایت ماجراهی خارقالعاده است. زمینه رنگی گرم با موئیف‌های هندسی به هم پیوسته و جنب و جوش در سمت راست نگاره، حرکت مواج نقوش تیره درون خندق دور تادور

راه حق تصدق نمایی (خواندمیر، ۱۵۵۸: ۴۰۷). گشوده شدن در قلعه خیر و بیرون آمدن دلوران یهودی از جمله برادر مرحب و صدای هیبت و نعره‌شان، سربازانی که پشت سر علی (ع) بودند، بی اختیار عقب رفتند ولی علی (ع) چون کوهی استوار بر جای ماند. نبرد تا جایی ادامه داشت که شمشیر قهرمان اسلام فرق مرحب یهودی را شکافت (سبحانی، ۱۳۴۶: ۵۴-۵۳). خیبر به دست علی (ع) فتح شد. در جنگ با ضریب‌های که به سپر ایشان وارد شد، سپر از دست رها شد و علی (ع) نیز ناگزیر درب قلعه را از جای کند و آن را سپر خود قرار داد، تا زمانی که خداوند فتح کامل خیبر را به دست با کفایت ایشان نصیب مسلمانان کرد.

نقل قول‌ها عظمت و سنگینی درب قلعه خیبر را که در دستان امیر المؤمنین به قدر سپری آمده بود، یاد آور می‌شود. ابو عبدالله حافظ به سند خود از ابوراغع، برهه آزادشده رسول خدا، نقل کرده که این قضیه را عنوان کرده و در پایان از سنگینی در یاد می‌کند و می‌گوید من خودم با هفت نفر دیگر هرچه کوشش کردیم آن درب را برگردانیم، نتوانستیم (طبری، ج. ۳: ۱۳۶۳، ۱۱۴۸). در نقلی دیگر ابو عبدالله حافظ با سندهای خود از لیث بن ابی سلیم از ابی جعفرین محمد بن علی (ع) روایت می‌کند که فرمود: جابر بن عبدالله انصاری نقل کرده است که علی (ع) در روز نبرد خیبر در قلعه را روی دست گرفت تا مسلمانان دسته دسته از روی آن عبور کنند ولی پس از آن، چهل نفر را یارای جابر جایی آن نبود. جایی دیگر از جابر روایت است که هفتاد نفر آمدند و تلاش کردند و نتوانستند درب را به جای اوش باز گردانند (طبرسی، ج. ۲۳: ۱۳۵۹). در تاریخ یعقوبی نیز در توصیف در قلعه آمده است که در قلعه، سنگی بود به طول چهار ذرع و بهنای دوزرع (یعقوبی، ۱۳۸۲: ۴۱۵). شیخ مفید در ارشاد از حضرت امیر المؤمنین، سرگذشت از جاده آوردن درب قلعه و در دست گرفتنش را روایت می‌کند: مردی پرسید آیا سنگینی باری را که حمل کردی، احساس نموده؟ حضرتش فرمود: به همان مقدار که اوقات دیگر سپر به دست می‌گرفتم (ابو محمد حسن بن محمد بن الحسن

تصویر ۱. نگاره فتح خیبر، مجمع التواریخ حافظ ابرو. منبع: Gruber, 2018: 116) و ترکیب‌بندی نهفته در اثر به صورت اسپیرال و جهت تأکید در نگاره فتح خیبر در نسخه مجمع التواریخ حافظ ابرو.

کادر، سطوحی افقی، عمودی و مورب است که برای بازنمایی بنای نسبتاً مستحکم حفاظتی کاربرد دارد. حرکت دستان کمانداران و تیرهای آماده پرتاب در بالای برج و داخل قلعه، ارتفاع و تسلط بر صحن، حاشیه تزیینی و خطوط مورب دیوار قلعه؛ با من نوشتاری نگاره، شیخون کردن خاوران بر لشکر اسلام را بیان کرده است.

قهرمان فتح خیر این بار، با هیکلی درشت که در مکتب ترکمان مرسوم بوده است، نقاشی شده و شعله آتش سرش را در بر گرفته است.

قهرمان، با عمامه سفید پر حجم و پوششی متفاوت و بدون زره نشان از انکار او به قدرت الهی دارد. پوشش گیاهی پراکنده بوته‌های سبز و گاه مزین به گل‌های قرمز رنگ سطح دشت را فرا گرفته است. توهد سپاهیان اسلام در سمت راست با فرم نیم دایره، عمل جوابگوی صلات فرم مریع برج قلعه بوده و پوشش زرد اسب جلوی تصویر، به خوبی فضای تصویری را فعال کرده است (تصویر ۳، پلان ۲). شاید این تقسیم‌بندی از سوی نقاش برای تأکید بر تقابل دو نیرو، یکی متکی بر نیروهای الهی و آسمانی و دیگری وابسته به قدرت‌های زمینی و مادی، به کار گرفته شده باشد. افراد دیگر حاضر در نگاره، شخصی است که درون قلعه پشت درب که حالا توسط فاتح خیر از جا کنده شده، ایستاده و با بهت و شگفتی به او می‌نگرد. احتمالاً همان بانوی خاوران است که با دو فرزند دلیر و جوان خود پس از مشاهده نیروی الهی و فرازمنی حضرت حیدر (ع) خود را تسليم ایشان کردن.

بر حیدر آمد زن خاوران

دو فرزند با او دلیر و جوان

از آن دو یکی را فربیز نام

دلیر و سبک سیر به مردمی تمام، (خاوران نامه، ۱۳۸۱: ۶۳)

نگاره سوم: فتح خیر در فالنامه شاه طهماسبی

آنچنان که در سفرنامه شاردن به رغبت ایرانیان به مبحث غیب‌گویی و پیشگویی پرداخته شده (شاردن، ج. ۵، ۱۳۳۸: ۲۵۱-۲۵۲) نمونه‌هایی از نسخ مصور با این مضامون مربوط به سده‌های ده و یازده هجری، از ایران صفوی و ترکیه عثمانی باقیست. یکی از نخستین آنها، یادگاری از مکتب نگارگری قزوین، فالنامه‌ای تحت حمایت طهماسب و در هم خوانی و همگوئی با گرایش مذهبی و فکری او در آن روزگار است که حاوی مضامین شیعی با حدود ۲۸ نگاره اوراق شده، در قطع بزرگ ۵۴۴×۹۰ میلی متر مریع، اجرا شده و دارای کیفیت بالای طراحی و رنگ‌پردازی و نوع سبک است (Canby, 1999: 69).

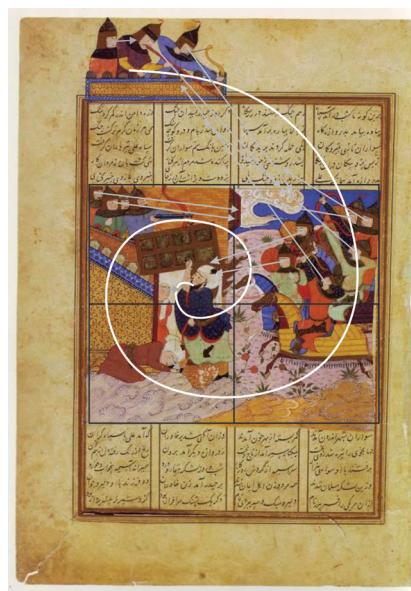
با توجه به این که پیشگویی و استفاده از تنجیم از نظر اسلام مورد اشکال بوده است، نگاره‌ها تصویرسازی مستقیم متن فال نیستند بلکه تنها اشاراتی به پیشگویی از طریق احکام نجوم شده است. در متن مربوط به نگاره فتح خیر سطر ۸ و ۹ آمده است: غرض که کوکب اقبالت به افق دولت طالع می‌شود و هر نیت که داری به خیر و خوشی ساخته می‌گردد (اخوانی، محمودی، ۱۳۹۷: ۴۳-۴۴).

کادر تصویر، مستطیل در مستطیل، شامل چهار چوب اصلی نگاره، دیواره قلعه و چهار چوب درب و فضای خالی میانی آن است. بسیاری

قلعه، جنازه کشته‌شدگان آغشته به خون در مقابل با رنگ خاکی که سطح دشت را فرا گرفته و تکرار گلهای تزیینی که برآرامش حکمفرما بر پیکره‌های سمت چپ، افزوده نیز رنگ سبز پیامبر اسلام (ص)، از تلاش نگارگر برای بازنمایی نبرد خیر و شر حکایت دارد. در واقع استواری گام‌های علی (ع)، سبکی درب قلعه، قرار گیری در بالاتر از شانه و نگاهی که به جلو دوخته شده، همگی رسانای حضور قهرمان هم‌سو با روایات است (تصویر ۱).

نگاره دوم: فتح خیر در خاوران نامه این حسام خوسفی
خاوران نامه، از سروده‌های مولانا محمدبن حسام الدین معروف به این حسام (متوفی ۱۴۷۵-۱۴۷۹) (کمبریج، ۱۳۷۹: ۴۲۱) یک مثنوی حماسی در بیان سفرها و جنگ‌های حضرت علی (ع)، مالک اشتر و دیگر یاران حضرت در سرزمین افسانه‌ای خاوران (پاکیز، ۱۳۹۳: ۷۸) پانوشت در نبرد مقابل قباد پادشاه خاورزمیں و امرای دیگر مانند طهماسب شاه، دیو و اژدها و امثال این واقعی به تقلید از شاهنامه به نظم درآمده است (صفا، ۳۶۴: ۳۱۸). خاوران نامه تحت حمایت پیربداق، بزرگ‌ترین پسر جهانشاه قراقویونلو و حاکم شیراز تا سال ۱۴۶۷/۱۴۷۲ مصور شد و احتمالاً پس از او به سرپرستی خلیل پادشاه آق قویونلو از فرزندان او زون حسن ادامه یافت (شایسته‌فر، ۱۳۸۴: ۶۴). فرهاد نقاش گمنام و شیرین قلم قرن نهم هجری و احتمالاً از اهالی شیراز، رقم و تاریخ را این گونه نهاده است: کمترین بندگان فرهاد و سال ۸۸۱ هجری (کریم زاده تبریزی، ۱۳۷۰: ۵۱۲-۵۱۳).

نگاره در سه پلان به تصویر کشیده شده است: متن، روایت تصویری و در بالای برج، کمانداران یهودی (تصویر ۲). هندسه حلزونی پنهان درون نگاره، از وجود مقدس حضرت علی (ع) آغاز شده و در امتداد درب قلعه که بالای سر ایشان قرار گرفته و کمانداران دشمن، انبو سپاهیان و در نهایت با گروه سربازان برج پایان پذیرفته است. فضای هندسی

تصویر ۲. نگاره فتح خیر در خاوران نامه (خاوران از پشت در در پلان ۲ به علی (ع) می‌نگرد).

صحنه قدرت‌نمایی تنها مبارز پیروز میدان است. بخش اعظم خطوط فرضی جهت نگاه افراد به سوی نقطه تمرکز تصویر، تنها قهرمان خیر، معطوف شده است. روش‌ترین و تیره‌ترین فضای رنگی نیز حول قهرمان را فرا گرفته، خندقی سیاه رنگ زیر پاهای ایشان و نوری که از محل درب جادشه قلعه متصل شده و نکته جالب توجه عدم انتباط فرم درب با فرم محراب‌مانند فضای خالی چهارچوب است. کاراکترها با رنگ پوست متفاوتی به تصویر درآمده و برق‌های نیز به رنگ‌های مختلف در دست مسلمانان است. با وجود هم‌سانی پوشش و سیمای این دو برگوار، بلندی جایگاه قرارگیری حضرت رسول (ص) رعایت شده است در تکمیل ادای ارادت و احترام نگار گر شیعه، عبارت جانب رسالت‌پناه صلی الله عليه و السلام، به موازات چهره ایشان و نیز عبارت جانب اسدالله‌الغالب علیه‌السلام روی دیوار قلعه درج شده است.

نگاره چهارم: فتح خیر در آثار المظفر نظام الدین استرآبادی
نظم الدین بن حسین بن مجدد الدین استرآبادی از شاعران قصیده‌سرای شیعی مذهب قرن نهم هجری در هرات بود (حیدری یساولی، ۱۳۹۰: ۲۶۴). به خواش خواجه سیف الدین مظفر بتکچی، فرمانروای استرآباد، در ۹۱۸ هـ منظومه حماسی دینی سعادت‌نامه را به موضوعیت پیامبر (ص) و جنگ‌های ایشان به وزن خسرو و شیرین نظامی، به رشتہ نظم درآورد:

خداوند در گفتارگشای

دلم را دولت دیدار بنمای (حیدری یساولی، ۱۳۹۰: ۲۷۲)

سه نسخه مصور این کتاب طی قرن نهم هجری تهیه شد که دارای تصاویری با مضامین دینی و شیعی هستند. در این نگاره روایت، در کادر مستطیل عمودی حماسی دینی و شیعی هستند. بنوع متفاوتی از تصویرگری مواجه هستیم به شکلی که عناصر تصویری مرزهای کادر را در نور دیده و به خارج از فضای محدود خود سر ک کشیده‌اند. جدول‌کشی‌های چهارتایی در بالا و پایین اثر به عنوان جایگاه قرارگیری ایات مربوط به جنگ خیر و رشادت حضرت علی (ع) در نظر گرفته شده، آخرین بیت بالای کادر، بیت مصور نگاره بوده که فضایی مجزا برای آن منظور شده است:

به زور حیدری برکندهش از جا
سپر کردش رواز شد سوی اعما

کاربست خطوط و مستطیل‌های عمودی، ایستایی و صلابت را القا کرده؛ هر چند حضور خطوط مورب در حرکات هماهنگ دست‌های سربازان قلعه و نیز تیرهای آماده در کمان، آن سوی صحنه را پر یهیوت جلوه داده است. نگاه کاراکترهای انسانی به دو سو تقسیم شده: گروهی از سربازان نظاره گر قدرت الهی بازوان مولا (ع) هستند و گروهی دیگر وجود نورانی پیامبر (ص) را با حس نگرانی و تشویش نگریسته‌اند. اما حالات دو پیرمرد بالای سر پیامبر متفاوت است، شاید همان‌هایی که پیش از امام (ع) پرچم به ایشان سپرده شده اما ناکام بازگشته‌اند، در حال تماشا و تحسین‌اند. فرد مسن دست بر شانه دیگری گذارده و به او می‌نگردد، گویا از حرکت بازمانده و مرد جوان انگشت بر دهان گزیده و با ابروهای متمایل به بالا، جویای دلیلی برای اتفاقی دور از باور است.

خطوط عمودی و پراکندگی آن در کل اثر به صورت خطوط محیطی ستون‌ها و دیوارهای قلعه و با تأکید بر انداختهای کشیده و ایستاده سپاهیان اسلام، اشاره به استحکام و قدرت دارد. سپاهیان اسلام با تعدد پرچم‌های برافراشته در بالاترین بخش تصویر، پیامبر (ص) سوار بر مرکب سفید، قبر غلام سیه‌چهره امام علی (ع) در حالی که افسار مرکب ایشان را در دست دارد، علم‌دار سپاه با پرچم برافراشته در دست، پرچمی سبزرنگ آراسته به نقش گیاهی طلایی و دو نوار بلند قرمز به صورت مواج در فضا و سر بریقی آهنهای، در پایین ترین بخش مرحب پهلوان یهودی مجرح بر بر زمین افتاده و انبوهی از سربازان یهودی و ساکنان قلعه پنهان گرفته بر بام قلعه، سمت چپ میان ساکنان قلعه شمایل بانوی با نیم‌تاج - اشاره‌ای به حضور صفویه - فرشته با بال گشوده در میانه خندق که قهرمان خیر را بر دستان گرفته، مطابقت کامل تصویر با روایت تاریخی فتح خیر را به همراه دارد. هر چند متنی که در ورق مقابل نگاره تحریر شده، تکیه بر قدرت و مقام علی (ع) و برکت وجود ایشان در طالع شخص دارد: «میرملک هدایت علی ولی الله / که در زقلعه خیر به زور بازو کند / تو را ز آتش دوزخ نگاه می‌دارد/ بشان و رتبه و جاه و جلال او سوگند» انتخاب ترکیب اسپیرال به مرکزیت حضرت علی (ع) و هدایت نگاره با گذر از کاراکترهای انسانی به سمت آسمان طلایی بر جلوه روحانیت نگاره افزوده است. احتمالاً چون این تصویر باید نوید خوشی و روزگار مبارکی را به شخص طالب فال بدهد، نمایش آشوب صحنه نبرد چندان خوشایند نموده است. پس دایره مستتری که چیدمان شخصیت‌های اصلی نیز بر مبنای آن انجام شده، گردش چشم را حول تقدس و روشنایی و نور به تصویر کشیده است. زمینه آبی دشت فضایی نسبتاً آرام و روحانی را پدیدآورده و در میان گروه خیر، هیچ آمادگی نظامی یا ادوات جنگی به چشم نمی‌خورد. اگر خطی عمود بر دو ضلع کادر نگاره را به دو بخش تقسیم کند، نیمه راست به سپاه اسلام و نیمه چپ به جناح دشمن اختصاص داده شده است. با نگاهی به دو نیمه بالا و پایین نگاره، انبوه جمعیت و شلوغی در بالای تصویر به عنوان تماشاجی و نیمه پایین آن

تصویر ۲. نگاره فتح خیر، فالنامه شاه طهماسبی. منبع: Chester Beatty (Digital Collections) و ترکیب‌بندی اسپیرال و جهت تأکید در نگاره.

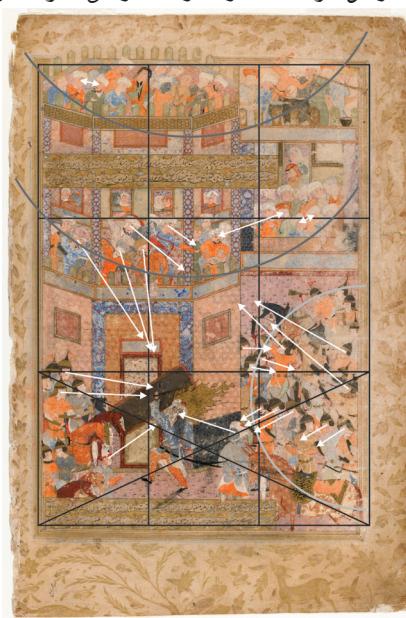
رنگ‌هایی نه چندان خالص و درخشان، فضایی نسبتاً گرم و ساکن را بازنمایی کرده است. ترکیب اسپیرال از پیکره امام علی (ع) آغاز و پس از گذر از رسول خدا (ص) به دو مرد و سپس به سربازان قلعه خبیر ختم شده که بر بام قلعه با تمام توان با پوشش روزگار صفوی قهرمان را نشانه رفته‌اند. دو بیرق در نگاره، یکی بر زمین کاشته و دیگری در

دست مبارک حضرت رسول (ص) که بخشی از آن از کادر خارج شده، متفاوت از سایر نگاره‌های فتح خبیر است. ایشان سوار بر مرکبی که با پوشش چرم و فلان تجهیز شده با عمامه سبزرنگ و شالی سفید بر گردن آویخته، با سیمایی پوشیده و هاله تقدسی که زبانه کشیده و تاخیر کادر ادامه دارد، در حال تماشی رشادت قهرمان و فرمانده سپاه خویش هستند.

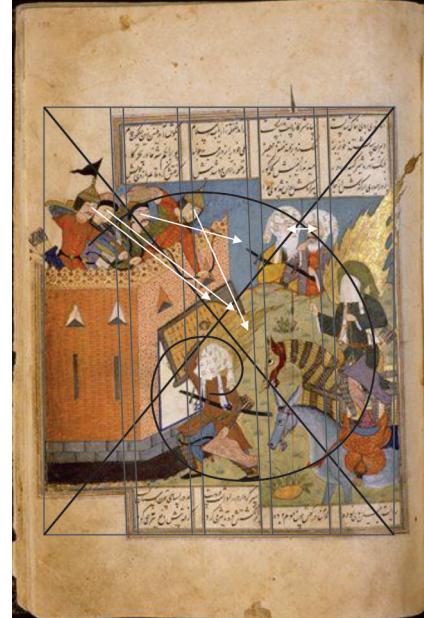
تیردان، محظله کمان، ساق بند و زانوبند خبر از حضور در نبردی عظیم می‌دهد. قهرمان خبیر گشا، درب قلعه را از جا کنده و به وسیله حلقه در، آن را بالای سر نگاه داشته، ایشان نیز مجهز به سلاح‌هایی در غلاف است. استواری گام‌های حضرت به گونه‌ای تصویر شده که گویی تأثیر این قدرت بی‌مانند قلعه را به بیرون کادر رانده است.

نگاره پنجم: فتح خبیر در کتاب روضه‌الصفا
کتاب روضه‌الصفا فی سیرت الانبیاء والملوک والخلفاء آخرین اثر مهم نگارگری عهد تیموریان متأخر تأليف ۱۴۹۷/۹۰۲ تا ۱۴۶۸/۸۷۳ - میر محمد بن سید برهان الدین خاوند شاه (میرخاوند) است که تالی مجموع التواریخ حافظ ابرو در زمانه خود بود (آزاد، ۱۳۸۷: ۲۲۲). این کتاب را می‌توان حلقه ارتباطی تاریخ نگاری سلسله تیموری و خاندان صفوی دانست (آرام، ۱۳۹۳: ۳۵). تاریخ مفصل روضه‌الصفا میرخاوند یک تاریخ عمومی هفت‌جلدی است که شش جلد آن توسط میرخاوند وقایع را از خلقت آدم (ع) تا سال ۸۷۳ هجری، سال قتل سلطان ابوسعید تیموری حکایت کرده است (صالحی، قلی‌زاده، ۱۳۸۱: ۱۳۹۱). جلد هفتم

در این نگاره بیننده با پرشورترین نوع تصویرگری این ماجراهی عظیم مواجه است. «تاکید بر عظمت و شکوه با درنظر گرفتن کادر مستطیل عمودی که هم چون سایر نگاره‌های مکتب شیراز دو، بیننده را به دنبال خواندن روایت داستان ترغیب کند» (آیت‌اللهی، ۱۳۸۶: ۳۸)، روایت اصلی درون مریع شاخص شکل گرفته است. انبوهی از جمعیت و تراکم عناصر، پیرامون محل قدرت نمایی قهرمان به کاربرد فراوان خطوط مورب، آرایش ریتمیک همانگ عناصر بصری به صورت اریب با زاویه‌ای که از افق گرفته شده در کنار تضاد رنگی، حرکت و ازدحام

تصویر ۵. فتح خبیر، روضه‌الصفا فی سیرت الانبیاء والملوک والخلفاء.
منبع: Arthur M. Sackler Gallery

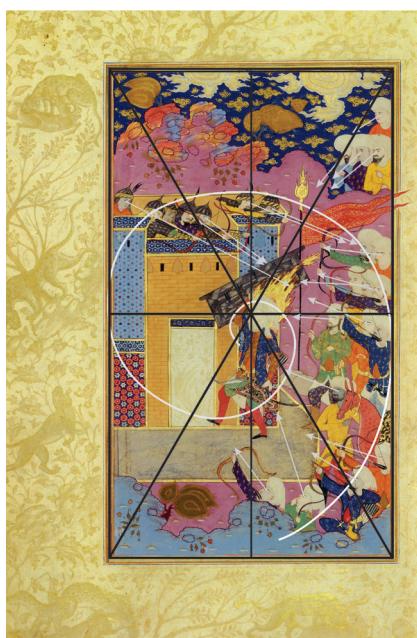
تصویر ۶. نگاره فتح خبیر، آثار المظفر نظام الدین استر آبادی. منبع: Chester Beatty Digital collections و ترکیب‌بندی اسپیرال وجه تأکید در نگاره.

در قاعده را کند و کردش سپر
..القصبه بیهود خیر که آز امر غریب از امیر المؤمنین حیر مشاهده
نمودند. فغان الامان بایوان کیوان رسانیدند و شاه مردان بعد از
استجازه از پیغمبر آخر الزمان ایشان را امان داده آن در را به مقدار
هشتاد و چهار حصار در آن درا مانند جسر بر کتف مبارک
شیعه بخلق حصار در آن در را مانند جسر بر کتف مبارک
نگاهداشت تا اهل اسلام عبور نمودند و بقیه در آمدند و چون
خبر فتح خیر پیغمبر ایشان رسید مسروق گشته در وقت ملاقات با
علی مرتضی فرمود. (حبیب‌السیر، ج. ۱: ۳۸۰)

این کتاب در دو مجلد در قطع رحلی ۴۴×۲۷ سانتی متر در بخش نسخ
خطی کاخ گلستان نگهداری می‌شود.

نگاره به صورت عمودی در میان صفحه مزین شده به تشعیر با نقوش
حیوانی و گیاهی است. تصویر از محور طولی به دو بخش مجزا، توسط
میله بلند بیرق سپاهیان اسلام و دیواره قلعه تقسیم شده که طول آن
فراتر از دیواره قلعه و دارای سر بیرق طلاکی رنگ آراسته به نام مبارک
«الله» است و پرچمی سرخ رنگ با نقش گیاهی زرین، با فرمی شبیه
به ذوالفقار حیدری دارد. ترکیب آرایش عمودی کاراکترهای انسانی در
سمت راست با خطوط مورب حرکات دست و کمان، نشان قدرت و
هیاییوی نبرد است. ترکیب حلقه‌نی مستتر در اثر توانسته نگاره را از جزئی
به جزئی دیگر هدایت کند. چیدمان پیکره‌ها مطابق با زاویه کادر ادامه
یافته و تا ضلع بالایی مستطیل در سمت راست، کشیده شده است. نقاش
در نقش تزیینی روی شلوارهای سربازان و حاشیه دستارهایشان چیره
دستی خود را به رخ کشیده است. تنوع رنگی و کاربست خلوص و
درخشندگی به صورت ریتمیک در لباس‌ها چرخش نگاه را به دنبال
دارد. آسمان تیره، ابرهای کوچک و بزرگ اسپیرالی، افق صخره‌ای باله
کنگره‌دار، درختچه‌های کوچک، چهار تن در حال بازگوکردن روایت

تصویر ۶. نگاره فتح خیر، حبیب‌السیر فی الاخبار افراد البشر.
منبع: (شاهکارهای نگارگری ایران، ۱۳۸۴)

مناسب یک صحنه نبرد را به نمایش گذارد است. رنگ نارنجی با
خلوص و درخشندگی بسیار در جای جای تصویر پراکنده شده و وظیفه
چرخش نگاه را در کل اثر بر عهده دارد. ساختار منحنی متسلسل از چند
نیم دایره به عنوان استخوان‌بندی پنهان نگاره، برای رسیدن به پویش و
جنیبیتی پایان کارآمد بوده است.

فضای کار به دلیل گستردگی بخش هندسی (معماری)، از فراوانی
خطوط عمودی و افقی برخوردار و سازه قلعه را هرچه مستحکم‌تر و
بلندرتر به نمایش گذاشته است. ارائه هم‌زمان سطوح مختلف، طبق رسم
فرازمانی و فرامکانی بودن نگاره‌های ایرانی با نمایش فضاهای بیرونی و
دروونی قلعه و جمعیت انبوه تماشاجی، ایوانی چندصلعی که محل استقرار
مردان کمان‌دار است، افرادی که سنگ در دست دارند، عده‌ای انگشت
به دهان گرفته و پنجره‌هایی که در پس زمینه تعییه شده تا مدخلی باشد
برای ورود به درون قلعه و بانوانی با سرپوش نظاره گر هستند، حضور
عده‌ای بر بام که شاید مرتبه بالاتری از سربازان و محافظان دارند، بدون
هیچ سلاحی و در این میان بانوی با لباس متفاوت از سایرین؛ سوی دیگر
گروهی در حال نواختن سازهای جنگی طبل‌های کوچک و بزرگ برای
ایجاد صدای بم و زیر، شیپورهای بلند که مانند آن در میان سپاهیان
اسلام نیز قابل مشاهده است آرایش منظم انبوه سپاه اسلام با تنپوش
جنگی، تأکید هرچه بیشتر بر تراکم فرم‌ها برای ایجاد خطوط اریب در
دو سوی قلعه به تصویر کشیده شده است. تنها قنبر غلام حضرت علی (ع)
بدون هیچ گونه لباس رزمی در صحنه قرار گرفته، با عمامه سفید به دور
کلاهی سرخ رنگ و رنگ پوست تیره که وظیفه‌اش پاسبانی از مرکب
اما (ع) است. علی (ع) در این نگاره با اندازی درشت و وزیریه از سایرین
طراحی شده و ذوالفقار، شمشیر دو لبه حضرت بسیار بلند تصویر شده و
به قطعات طلا آراسته است؛ اما در غلاف.

تعامل میان متن و تصویر تا آنجا پیش رفته که ساختار تصویر،
چگونگی گسترش متن در صفحه را همراهی کرده و در راستای افق بسط
یافته است (زارعی فارسانی، قاسی اشکفتکی، ۲۵: ۱۳۹۸). فضای نوشتاری
به شکل مستطیل افقی، میان دو طبقه قلعه قرار گرفته و جربانی را روایت
داشته که آن جمعیت در حال نظاره‌اش هستند.

نگاره ششم: فتح خیر در حبیب‌السیر

حبیب‌السیر، تأثیف غیاث الدین ابن خواجه همام الدین محمد بن خواجه
جمال الدین ابن برهان الدین محمد شیرازی معروف به خواندمیر از ادبی و
مورخان نامدار قرن دهم هجری در تاریخ عمومی، شامل مقدمه، خاتمه
و سه جلد است (همایی، مقدمه حبیب‌السیر، ۱۲: ۱۳۸۰). خواندمیر
۲۵ سال اول صفوی را در ک کرده و تألیف در هرات صورت گرفت. در متن
کتاب می‌خوانیم:

ذکر وقایع سنه سابعه از هجرت خیر البشیر مصدر بیان فتح قلاع

خیر

سپر در زمان قتال و جدال

بینتاد از دست شاه رجال

برآشنت آن شاه عالی اثر

از حضرت هستند (تصویر ۷).

هر بخش از روایت در زمینه‌های بارنگی متفاوت به تصویر درآمده و نقاط تمرکز با توجه به جهات دید افراد بین دو وجود مقدس تقسیم شده است. گروه سربازان یهودی نظاره‌گر خیرگشایی حضرت علی بوده و قنبر نیز میهوت و بی‌حرکت به تماساً ایستاده است. وجود حضرت محمد (ص) نیز با همین ترفند، بیننده را متوجه خود می‌سازد. تصویر شامل سه پلان است که در سطح دوم آن، بخش هندسی نگاره، عنصر جالبی که بیش از همه در اثر جلب توجه نموده، توپ‌های جنگی بر دیواره قلعه است که به عنوان سلاح مورد استفاده دشمنان اسلام، معروفی شده است. البته نوع تصویرگری پیروزی حتمی مسلمانان را بشارت داده است.

تعامل متن و تصویر و تحلیل صوری نگاره‌های فتح خیر

الف) تعامل متن و تصویر

نگارگری ایرانی، به عنوان ابزاری برای انتقال مفاهیم و بسترهای ثبت و گسترش دانش، بینش، روش و انگاره‌های خالقان، سیاسیون، قدرتمندان و حکومت‌های وقت، مورد بهره برداری قرار گرفته است و این صفت مشترکی است بین کلام و نوشتار با تصویر. همچنین بیان کلامی و بصری می‌تواند به نوبت بازگویی داستان را به عهده بگیرند (ساip، ۱۳۸۸: ۱۲۹). « نقاشی به عنوان وسیله‌ای جهت تصویرگری و تزیین اثر، می‌باشد محتوای متن و به عبارت بهتر و قایع برگزیده را به تصویر درآور» (پولیا کووا، آریوسوون، ۱۳۸۱: ۱۰۳). در این نظام واحد که ویژگی کارکردی کتاب‌های مصور قرون وسطی محسوب می‌شود، در برگیرنده متن ادبی، تصویر، نقشونگار، تزیین، رایحه و غیره است که آن را از ویژگی‌های کارکردی کتاب‌های امروز متمایز می‌سازد (نظرلی، ۱۳۹۰: ۱۵۱).

تصویر ۷. فتح خیر در قصص الانبیاء اسحاق نیشابوری.
(The New York Public Library, digital collections)

اعجاب‌انگیز فاتح خیر، در لایه‌های بعدی نگاره قرار گرفته‌اند. در محل تلاقی دو قطر روی سر حضرت، و قوع لحظه بالا بردن درب قلعه با یک دست به تصویر کشیده شده که گویا درب جنسی جز آهن دارد، احتمالاً چوب جایگزین خویست چراکه تیرهای کمانداران دشمن تا نزدیک به پر انتهایی تیر، در آن فرو رفته و بر کاربرد درب به عنوان سیر تأکید شده است.

کنتراست نور و تاریکی در محل چهار چوب درب نمایان است. پوشش مجلل حضرت امیر المؤمنین (ع) تمهدی بوده برای بر جسته‌سازی شخصیتی که داستان حول محور او شکل گرفته است. ابعاد پیکره‌های انسانی متفاوت در نظر گرفته شده، محوریت نگاره با بزرگترین اندازه، سربازان سپاه اسلام در مرتبه دوم با ابعادی کوچک‌تر (چند نفری که به دلیل جایگاهشان از سپاه متمایز شده‌اند نیز با ابعاد مشابه‌اند) و در آخر سربازان یهودی که تنها تک رنگی تیره، مشابه با درب قلعه، بیشترین وسعت رنگی به کار رفته در پوشش آنها را تشکیل داد، با فاصله‌ای دورتر و ابعاد کوچک‌تر نقاشی شده‌اند.

نگاره هفتم: فتح خیر در نسخه قصص الانبیاء اسحاق نیشابوری

در قصص الانبیاء اسحاق بن منصور بن خلف نیشابوری در قرن پنجم/ یازدهم، ماجراهی خیر این گونه نقل شده است:

در قصه چنین آمده است ... چون رسول آن حال بدید گفت علی را بخوانید و آن روز جشم علی درد می‌کرد. رسول (ص) دعا کرده در ساعت بهتر شد. علی با ذوالقتار بیرون رفت و مبارز خواست و سه سرباز از گردن کشان ایشان بکشت. چون جهودان آن بایانند همه هزیمت شاند و مسلمانان از پس ایشان در آمدند تا به خیر رسیند و جهودان خیر را حصار کردند. چون مسلمانان اثیر رسیند یافتدند در حصار استوار کرده علی در آمد و حلقه در بگرفت و از جای خوبیش برکند و چهل گز از پس پشت بینداخت و اندیشید که این من کردم؛ جبرئیل علیه السلام خود را بدو نمود که من با تو بودم و به روایتی دیگر گفت حلقه را بجنبان، حلقه را بگرفت هر چند جهد می‌کرد توانست جنبانیدن آنگاه یاران به حصار در آمدند و غارت کردند گرفتند... (نیشابوری، ۱۳۸۲: ۴۳۹-۴۴۰)

بخشی از متنی که در کادر مستطیلی باریک بالا و پایین نگاره قرار گرفته گوشه‌ای از نبرد را بیان کرده است: «بیامد و حلقه بگرفت و بگشانید که کنده شد و بینداخت چهل قدم و مسلمانان در خیر در رفتند». «و بغارت در آمدند و زنان را می‌گرفتند زنی بود که وی را صفیه خواندندی...»

نگاره در کادر مستطیل عمودی گنجانده شده، قاب‌های متنی به شکل مستطیل باریک در بخش تحتانی و فوچانی جای داده شده و فرم پلکانی که قصد جلب نظر بیننده و تحریک او به رجوع همزمان به تصویر و متن را دارد، برگزیده شده است. درب قلعه در دست حضرت امیر (ع) در محل تلاقی اقطار مستطیل قرار گرفته، روایت داستان و حادثه خیر و قدرت‌نمایی امام (ع) در مربع شاخص جای داده شده اما در فضای باقیمانده نیز در زمینه‌های تیره حضور حضرت رسول (ص) و سه تن دیگر با انواع متفاوتی از چهره و نمایش سنین گوناگون، در حال شنیدن روایت داستان

فتح خبیر در کتاب روضه‌الصفا بر اساس آنچه به مکتب شیراز دو تعلق دارد، مصور شده است. شیراز دو که مقارن با اوایل حکومت صفوی آغاز شده، به جهت تفاوت ترکیب‌بندی در نحوه استفاده از متن متفاوت است. چونان که شیراز یک عموماً با نگاره افقی مواجه بوده و متن کلامی از تصویر جداست، در حالی که در شیراز دو آثار عمودی طراحی شده، به آن اندازه که بیننده را تحریک کنند به دنبال خواندن روایت داستان بروود (خاکیان، ۱۳۸۶: ۳۸). ترکیب استادانه متن و تصویر، در مکتب شیراز دوره صفویه، نظام قانونمندی یافته است. در نگاره مورد بحث دو کادر افقی، از سمت چپ تصویر آغاز و پس از ورود به یک سوم سمت راست کادر، پذیرفته است. کادر مربوط به بخش فوقانی با ستون‌های عمودی قلعه، ثابت شده و از قدرت‌نمایی مولا (ع) سخن رانده است. فضای دوم که مماس با ضلع تحتانی مستطیل عمودی نقاشی قرار گرفته، با طول و عرضی مشابه با مورد قبلی از قوت روحانی حضرت و ماجراهی صفیه روایت دارد. عناصر تصویری که این بخش را احاطه کرده، نیوهای خیر صحنه نبرد بوده و فضا عاری از هر گونه آزادگی و پلیدی است. مبحث دیگر، ورود متونی به صورت معکوس و بسیار محظوظ ناپیدا در پس زمینه نگاره است که بر القای حس حرکت و جنبش اثر افزوده است.

نگاره حبیب‌السیر بدون ترکیب متن و تصویر به نمایش درآمده و آخرین تصویر مربوط به قصص‌الانسیا مکتب قروین، دو کادر باریک حاوی متن کلامی را در خود جای داده است با همان ترفند استفاده از کادر پلکانی و زاویه‌های تأکیدی. در بررسی تطبیقی این مجموعه هفت گانه که شش مورد آن از هماهنگی و هم جواری بیان تصویری و بیان متنی بهره برده، می‌توان به این نکته پی برد که نگاره‌های مجمع‌التواریخ با رویکرد تاریخی، خاوران‌نامه با بیان شاعرانه و حمامی، روضه‌الصفای تاریخی با نگاه عرفانی و شیعی و نیز اشعار مدح و ستایشگر آثار المظفر و یا کارکرد غیر دینی و وابسته به امور خرافی فالنامه و روایتگری داستان در قصص‌الانسیا، بدون در نظر گرفتن مشخصات و ویژگی‌های مربوط به مکاتب هنری و خصایص وابسته به مکان و زمان شکل‌گیری اثر، نوع کارکرد و ماهیت آثار ذکر شده هدف نگارگر؛ نمایش نقطه عطف داستان و لحظه فتح خبیر بوده است. گاه هنرمند وفاداری خود را به متن اظهار داشته و گاه نیز تنها به تصویرگری هرچه مناسب‌تر صحنه نبرد بسنده کرده است.

ب) تحلیل صوری با تأکید بر حضرت علی (ع)

در نگاره منسوب به مجمع‌التواریخ، نوع تصویرگری حضرت علی (ع) با جزئیات به صورت واقع گرایانه روی داده است، آنچنان که در ترسیم چهره حضرت شاهد عدم استفاده از پوشیه، مطابق با اصول نگارگری مکتب هرات بوده که ایشان را با اندامی کشیده و حرکاتی خشک و مصنوعی به نمایش گذارده است. قرارگیری شمایل حضرت در کانون نگاه و اشارات دست و حرکات بدن سایر کاراکترهای انسانی، جهت وزش باد و نوک بیرق، قرارگیری در نقطه شروع حرکت حائزونی نهفته در تصویر، اسباب سوق دادن نگاه مخاطب به سوی قهرمان روایت است.

در نگاره فتح خبیر مجمع‌التواریخ، متن نوشتاری از متن تصویری جدا بوده و قادر حاوی روایت تاریخی مرتبط با تصویر در بخش تحتانی نقاشی خارج از کادر به آن ملحق شده است. فضای نوشتار حدواداً برابر با طولی به اندازه دو سوم عرض کادر، تصویر و عرضی مساوی با یک سوم آن ترسیم شده است. ماجرا را بدون تأکید و توجه به نقطه عطف واقعه و تنها با یک جمله «علی پنج حصار را بگشاد» بیان نموده و پس از آن مطالب حواشی این فتح بزرگ را نقل کرده است. در خاوران‌نامه قوه تخیل هنرمند با ادبیات مذهبی مردمی در آمیخته شده و باشیوه نگارگری ترکمان منعکس شده است. در این تصویر اوج وفاداری نگارگر به متن نوشتاری مشاهده می‌شود و با استمداد از زبان بصری سعی در بازنمایی دقیق اشعار داشته است. در برخی نگاره‌های این نسخه تصویرسازی تنها بر مبنای یک یا چند بیت انجام شده که بیت یا ایات تصویر است. در نگارگری مکتب شیراز آآل اینجو، ارتباط میان عناصر نوشتاری و ترکیب نگاره از اصولی معین تعیت کرده که با نظام ستون‌بندی صفحه برای نگارش اشعار هماهنگ باشد. در نتیجه همین هماهنگی، نگارگر تداوم خطوط ستون‌بندی صفحه را در نظام هندسی مورد نظر لحاظ نموده و عناصر اصلی تصویر را بر اساس آنها نظم داده است. به عقیده دکتر آیت‌الله نگاره‌های مکتب شیراز ترکیب افقی داشته و تصاویر در میانه متن قرار می‌گیرند و گاه کل صفحه را پوشش می‌دهند. این اسلوب تا مکتب شیراز دوره تیموری ادامه یافته است. «به‌نظر می‌رسد تمام تلاش نگارگران شیراز به منظور یافتن اصول بصری در القای بهتر مفاهیم متن بوده است» (ارجمند اینالو، ۱۳۸۸: ۵۵).

تطابق متن نوشتاری و تصویری نگاره فالنامه به دلیل ماهیت آن که نه جنبه تاریخی و نه روایی دارد، بلکه تنها بیانگر اعتقادات و ارادات مردمان شیعی مذهب با تمایلات صوفیانه به شخصیت علی (ع) و تمسک به ایشان در امور دنیوی و اخروی است، چندان قابل سنجش نیست. تصویری مملو از عناصر نمادین شیعی و مفاهیم عرفانی که مناسب انتقال پیام کامروایی و سرخوشی به طالب فال با حفظ ارزش‌های بصری یک نگاره شیعی به سفارش شخص اول مملکت بوده و در مقابل آن متنی سرشار از مژده و بشارت برای نیکوکری روزگار در پنهان فاتح خبیر در پرتو عنایت و نگاه رحمانی ایشان، تصویر مربوط به آثار المظفر دارای ترکیب‌بندی عمودی بوده و با جای گرفتن فضاهای نوشتاری به صورت پلکانی در بالا و پایین نگاره با ابعادی متغیر که برای روایتگری هرچه بهتر داستان و بیان تاثیر گذارتر ایات مربوطه اعمال شده است. در صورت امتداد ستون‌های چهار گانه، فضای کار به دو بخش تقسیم شده؛ در یک بخش آن حضور شخصیت پیامبر (ص) و در بخش دوم بیکره حضرت علی (ع) جلوه‌گری کرده است. اعمال نفوذ خوشنویس در چیدمان اشعار، قسمتی از ایات شعر را داخل قاب تصویر کتابت کرده و با اعمال نفوذ نگارگر در تأکید برای نقاشی، گوشه تیز قاب پلکانی تصاویر بر پویایی آن و تأکید بر نقطه بحران تاثیر دارد. «حضور بیت مصوب؛ با پلکانی کردن قاب، بیت مربوط به نقاشی در نزدیک‌ترین محل به آن قرار می‌گیرد» (ارجمند اینالو، ۱۳۸۸: ۶۰).

يهودی قرار داده شده و از این طریق نور به تمام تصویر بسط داده شده، نوری که حتی در میان جهل و کفر و نفاق نیز نمود یافته است (تصویر ۳). روایتی که تصویرگر نگاره آثار مظلوم از ماجراهای فتح خیر دارد، با وجود همزمانی با نگاره مربوط به فالنامه طهماسبی واقع گرایانه‌تر است. در این تصویر نیز تمرکز نگاه بر قهرمان معطوف شده و محل حضور نیز در میانه تصویر و بر سکوی بلندتر کادر پلکانی نوشтар در نظر گرفته شده است. حضور هاله مقدس شعله گون با تفاوت در سمعت و بلندی آن جهت تمایز مقام حضرت رسول(ص) از جایگاه حضرت علی(ع)، صورت‌های پوشیده به وسیله پوششی سفید، دستار حضرت، عمامه سفیدرنگ مزین به نقش طلایی، نمادی از پاکی و نورانیت است (تصویر ۴).

در تصویر روح‌الصفا برای تمرکز بر شخصیت امام علی(ع) که در میانه مریع شاخص نگاره به تصویر درآمده، از نمایش وجود مبارک حضرت رسول(ص) صرف نظر شده است. حضور انبوه سربازان و تماشاگران چه در میان سپاهیان مسلمان و چه در بین یهودیان خبر با فرم‌های نیم‌دایره و با تراکم و تجمع بسیار اطراف تنها بیان بر جسته و نقطه عطف داستان را احاطه کرده است. جهت نگاه به گونه‌ایست تا ضمن چرخش در تمام نگاره، بیننده را معطوف به محور روایت نماید. کتراست شدید تیرگی و نور در بیشترین وسعت در محل درب جداشده‌ی قلعه‌ی خیر نقطه‌های تأکید دیگریست (تصویر ۵).

در نگاره حبیب‌السیر، هر چند شعله آتشین، عنصر پرچم با شباهت ظاهری به ذوق‌القار حضرت، گروه مسلمان تماشاگر بالای تصویر، همه می‌تواند نشانگر ترجیح بیان نمادین نسبت به بازنمود واقعیت در این نگاره باشد اما نگارگر از کاربست مفاهیم عناصر بصری نیز غافل نشده است. چیدمان انسانی مطابق با حائزونی مستتر در اثر به محوریت مقام حضرت امیر(ع) و نیز ترسیم با ابعاد بزرگتر به صورت کامل و با دقت در جزئیات، بر کانون توجه اشاره دارد. نگاه و جهات صورت و خطوط باز تصویر نیز تنها فاتح خیر را هدف قرار داده که در محل تقاطع اقطار مستطیل کادر است (تصویر ۶).

آخرین نگاره کمی متفاوت روایت را به تصویر کشیده است. هاله مقدس مشترک میان چند نگاره پیشین در اینجا نیز تصویر شده علاوه بر آن پوشش تیره حضرت علی(ع) که برای نمایش تضاد رنگی میان زمینه و پیکره حضرت که بناسن تمرکز نگاره بر آن باشد، برگزیده شده است. نکته قابل توجه در این اثر تقابل خطوط افقی و عمودی و پرهیز از نمایش منحنی‌هاست. گویا استواری و اطمینان به امداد الهی و فتح و پیروزی بی‌تردید، جایگزین جنب‌وجوش صحنه نبرد شده است. حضرت علی(ع) بخش عمدۀ نگاه را به سوی خود جلب کرده و تنها پیکره‌ای است که به طور کامل و با ابعادی کمی متفاوت ترسیم شده است. مریع شاخص تصویر با لبه صخره منتهی به آسمان جداشده و صحنه قدرت‌نمایی حضرت در محل تقاطع اقطار مستطیل چهارچوب اثر بازنمایی شده است (تصویر ۷).

شمایل‌نگاری علی(ع) بدون شک جایگاه ایشان را نزد مردم بازگو

در میان تجمع خطوط عمودی شاخص موجود شامل میله بیرق، دیواره و چهارچوب کادر تصویر، اندام کشیده حضرت با فرمی ایستا، با لباسی به رنگ تیره در تضاد با رنگ زمینه دیوارهای سرخ رنگ قلعه، جای داده شده است که خود تأکیدی بر قدرت و شکوه بی‌مانند ایشان است (تصویر ۱).

ماهیت محیر‌العقول واقعه فتح قلاع خیر علت بازنمایی آن برای مصور ساختن یکی از داستان‌های خیالی خاوران‌نامه بوده است، تلفیقی از رویدادی واقعی در پوشش داستانی افسانه‌ای که برای مخاطب با ایمان خود، آشنا و افتخار‌آمیز است. شمایل حضرت را در این تصویر می‌توان بازنمایشی از یک پهلوان ایرانی با توانایی‌های خارق‌العاده دانست که هم‌سو با ماهیت شیعی است، چرا که بسیاری از پژوهندگان این اثر را بهترین تقليد از شاهنامه حکیم فردوسی دانسته‌اند (انوری، ۱۳۸۱: ۲۲). پیکره‌ای بزرگ و با ابیهت که سری بی‌تناسب با بدن دارد و بیانگر مشخصات سبک ترکمان است. افزودن جنبه‌های قسی و پهلوانی به پیکره امام(ع) چون هاله آشین گرد سر ایشان و نیز دقت در جزئیات و ایجاد نمود ظاهری و ابعاد متفاوت با سایر کاراکترهای انسانی به وسیله انتخاب رنگ پوشش به رنگ آبی تیره، رنگی آرام و با ابیهت و عمیق، همچنین تضاد رنگی که میان پوشش حضرت و رنگ‌های روشن پیامون ایجاد شده، سبب تأکید بر پیکره قهرمان شده است. فردوسی در وصف شب از این رنگ بهره برده است، زمانی که حکایت کرده است:

بانگ گه که دریایی یاقوت زرد

زند موج بر کشور لا جورد (فردوسی: بیت ۶۹۵)

یکی دیگر از ترفندهای ایجاد فضایی سمبلیک برای بر جسته‌سازی نقطه تمرکز تصویر، فرم مثلى چیدمان سربازان سپاه اسلام در حال یورش به سمت قلعه بوده که اشارتی است برای تکمیل بزرگ و محترم شمردن شخصیت بر جسته به تصویر درآمده. جهت نگاه، آغاز حرکت اسپیرال و تمایل مورب حواشی دیوار قلعه در تضاد رنگی با رنگ اصلی دیوار و در موازات آن فرم‌های پرچین مانند لبه دیوار، این بیان هنرمند را تکامل بخشیده است. «مردان در نگاره‌های خاوران‌نامه دستاری خاص بر سر دارند، کلاهی که شالی به دور آن پیچیده شده و انتهایش آزاد است. این دستار را دستار مظلوم‌بیان در شیراز دانسته‌اند» (کتبی، ۱۳۷۸: ۴۱)، این دستار با آرایش متفاوت آن بر سر علی(ع) و مردی که از قرار پسری از بزرگان خاور است، قرار داده شده تا بزرگ‌زادگی را به نمایش بگذارد. نگاره فالنامه در میان هفت نگاره مذکور، اوج ارادت نقاش و حامی خویش را به حضرت علی(ع) یگانه اسطوره میدان نبرد خیر متجلی ساخته است، تمرکز جهت نگاه‌ها، استخوان بندی اسپیرال نگاره با محوریت حضرت، قرار گیری در میانه مریع شاخص اثر، همراه با نقش مایه‌های نمادین چون شعله قدسی گرد سردو شخصیت مقدس حاضر و نیز مرکب حضرت، عنصر فرشته مقرب که این خالص‌ترین و پاک‌ترین نمایش انوار الهی، درون گodalی ظلمانی قرار داده شده است. پوشش حضرت که در تشابه با عبای پیامبر(ص) بوده یگانگی این دو وجود مبارک را به نمایش گذاشته است. چراغ‌دانهایی در دستان اهالی قلعه

فهرست منابع فارسی

- آرام، محمدي‌باقر (۱۳۹۳)، آنديشه تاریخ‌نگاری عصر صفوی، چاپ دوم، تهران: امير‌كبير.
- آزدي، يعقوب (۱۳۸۷)، مکتب نگارگری هرات، تهران: فرهنگستان هنر.
- آيت‌الله، حبيب (۱۳۸۶)، ترکیب‌بندی اقتی در نگارگری مکتب شیراز، آینه خیال، شماره پنجم، صص ۳۸-۳۹.
- ابواسحاق ابراهيم بن متصور ابن خلف نيشابوري (۱۳۸۲)، قصص‌الانسیا (داستان‌های پیغمبران)، به اهتمام یغماني، حبيب. چاپ سوم، تهران: علمي فرهنگي
- اخوانی، سعيد؛ محمودی، فتنه (۱۳۹۷)، راهکارهای بصیری در مصورسازی و مشروعيت بخشی به احکام نجوم در فالنامه‌های مصور دوره صفویه، در فصلنامه مطالعات تطبیقی هنر، بهار و تابستان ۱۳۹۷، سال هشتم، شماره پانزدهم، صص ۲۹-۴۳.
- ارجمند اينالو، مهدی (۱۳۸۸)، ضلع ثابت: اسلوبی در نگاره‌های خاوران‌نامه، فصلنامه نگار، شماره دوازدهم، صص ۵۳-۶۲.
- الطبرسي، ابو على الفضل بن الحسن (۱۳۵۹)، ترجمه تفسیر مجمع‌البيان (جلد ۲۳)، بهشتی، احمد. تهران: فراهانی.
- بلر، شيلا؛ بلوم، جاتان (۱۳۸۸)، هنر و معماری اسلامی ۲ (۱۲۵۰-۱۱۰۰)، ترجمه يعقوب آزن، چاپ سوم، تهران: سمت.
- بهار، محمدتقی (۱۳۵۵)، سبک شناسی (جلد سوم)، تهران: امير‌كبير.
- پاکباز، رویین (۱۳۹۳)، نقاشی ايران از دیرباز تا امروز، چاپ دوازدهم، تهران: زرین و سیمین.
- پولیا کووا، لینا آریتو موونا (۱۳۸۱)، نقاشی و ادبیات ایرانی، ترجمه زهره فیضی، تهران: روزنه.
- تدين نجف‌آبادی، نجمه (۱۳۹۵)، الگوی شمایل‌نگاری شیعی با تکیه بر بررسی شمایل‌نگارانه خاوران‌نامه فرهاد نقاش، ماهنامه شبک، شماره ۱۰، جلد ۴، صص ۷-۱۹.
- حیدري يساولي، على (۱۳۹۰)، ملا نظام معمالي استرآبادي سريانinde عهد تيموري، دو فصلنامه شهاب ميراث، پايزيز و زمستان ۱۳۹۰، شماره‌های ۶۵ و ۶۶، صص ۲۶۴-۲۹۲.
- خاکيان، مریم (۱۳۸۶)، ترکیب‌بندی اقتی در نگارگری مکتب شیراز، گفت‌و‌گو با دکتر حبيب‌الله آيت‌الله، آینه خیال، اسفند ۱۳۸۶، شماره پنجم، صص ۳۸-۴۹.
- خوانديم، غیاث‌الدین با مقده جلال‌الدین همایي (۱۳۸۰)، تاریخ حبيب‌السیر فی اخبار افراد پسر، جلد اول، تهران: خیام.
- خوسفی بیرجندی، این حسام (۱۳۸۱)، خاوران‌نامه، مقدمه سعید انوري، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامي.
- زارعی فارسیانی، احسان؛ قاسمی اشکفتکی، مریم (۱۳۹۸)، ترکیب‌بندی در نگارگری ایرانی با تأکید بر مضامون و اصول سنت‌های تصویری، جلوه هنر، تابستان ۱۳۹۸، سال يازدهم، شماره ۲۵، صص ۳۳-۴۳.
- سايپ، لورنس آر (۱۳۸۸)، كتاب‌های تصویری چگونه کار می‌کنند، ترجمه سحر ترنهنده، حرفه هنرمند، شماره ۳۰، صص ۱۲۸-۱۳۳.
- سيحانی، حعفر (۱۳۴۶)، پژوهی بزرگ در خیر، مجله فرازهای از تاریخ اسلام، آذر ۱۳۴۶، سال نهم، شماره ۱۰، صص ۵۳-۵۶.
- شاردن، سرثran (۱۳۳۸)، سياحت‌نامه شاردن، جلد چهارم و پنجم، ترجمه محمد عباسی، تهران: امير‌كبير.
- شايسته‌فر، مهناز (۱۳۸۴)، عناصر شيعي در نگارگری و كتبه نگارى تيموريان و صفویان، تهران: مؤسسه مطالعات هنر اسلامي.
- شايسته‌فر، مهناز؛ کاویان، ندا (۱۳۹۳)، معرفی و بررسی نگاره‌های مربوط به نبردهای حضرت علی (ع) در نسخه مصور روضه‌الصفا موجود در مجموعه فریبر، نشریه مطالعات هنر اسلامی، تابستان ۱۳۹۳، شماره ۲۱، صص ۲۹-۴۴.

مي‌کند. ايرانشناس آمریکاني باتس و همکارانش معتقد هستند که فرهنگ ديني ايراني متشكل از دو عنصر پارساني و ديگري شجاعت است و اين دو عنصر به طور همزمان در چهره‌اي واحد يعني على (ع) تجلی یافته است. «بنابراین برای ايرانیان، حضرت علی (ع) نماینده دو عنصر مرکزی فرهنگی يعني زهد و پارساني و شجاعت و مقاومت است با صفاتي که ايرانیان بيش از اسلام نيز به آن دلستگي داشته و برای قهرمانانشان چنین صفاتي بر می‌شمرده اند» (کوشري، عمودي، ۱۳۹۲: ۳۰).

نتیجه‌گیری

با نظر به روند نفوذ و گسترش تفکرات شيعي در میان ايرانیان که پس از درآمیختن با مرام و شيوه صوفيان و فلسفة و عرفان جلوه‌گری آن چند برابر شد، هنرمند نگارگر به مدد همان اصول و ضوابط حاكم بر هنر نگارگری مکاتب ايراني اسلامي، بازآفریني از داستان فتح خير دارد. در بيشتر موارد پيروي از الگوهای مشابه و قراردادهای يکسان تصویری در نگاره‌ها قابل پيگيري است. جدای از بحث تفاوت در عناصر ظاهري و نقش‌مايه‌هایي که مرتبط با مسائل فني و زیبایي شناسانه حيطة نقاشي ايرانیست که گاه اصولي تر و ماهرانه انجام پذيرفته و گاه نيز با قلمي نه چندان پر قدرت، تفاوتی آشکار لمس و مشاهده نمي‌شود. الگوی تصویري مشابهی که در دوران شاهرجان سني مذهب و پير بادق متمایل به مذهب تشیع و پس از آن طهماسب متعصب شیعه مذهب و هرات با همزیستی دو مذهب تشیع و تسنن و سپس شیراز صفوی، قزوین و در نهايیت اصفهان عباسی به کار بسته شده اما ميل و ذوق هنرمند نگارگر، هر بار تصویری باشکوه و پيروزمندانه را از داستان فتح خير ارائه داده است. جاگيري کاراکتر حضرت علی (ع) به عنوان يگانه قهرمان خيرگشا در محل تمرکز نگاره، باشمایل بسيار مشابه و رژتي در خور يك پهلوان زورمند و متکي به نيرويي ماورائي به اشتراك در نگاره‌های هفتگانه قابل پيگيري است. در همه هفت مورد، روایت تصویري بر لحظه‌اي از واقعه که حضرت، درب خير را روی سر برده، متمنز و متوقف شده، گويند پس از چرخش نگاه و خوانش داستان فتح خير، بناست بیننده شکوه انساني فرازمنين را در اوج، به خاطر بسياره و در ۵ نگاره، در فضاي تقابل تيرگي و تابش حداكتري نور، از محل چهارچوب درب جداشه نيز، گشايش مسیر حق توسيط امير مومنان (ع) و روشني و سعادت پيروان راستين را نويid دهد. در اكثرب مطالعاتي شور ميدان نبرد و جنبش و حرکت با كاريست فرم اسييرال مستر در تصویر، مخاطب را به چرخش در ميان عناصر تصویري وا داشته است، آن چنان که در نهايیت به نمايشي از قدرت و برتری در مقابل درب قلعه خير ختم شود که آغاز و پايان سير مخاطب اثر، وجود مقدس امام امير المؤمنين (ع) باشد. قهرمانی که با فاصله از ازدحام عناصر و تشویش ها، در فضایي از تصویر که به دليل نوع تزيينات بنای قلعه و سطح دشت، آرام و با ثبات به نمايش گذاشته شده است. گويند نگارگر، مخاطب را پس از گذر از آشوب و اضطراب صحنه نبرد، به حال خود رهانی کند و در پناه قدرت يگانه فاتح خير، مؤمن و اميدوار به آرامش و اطمینان خاطر مي‌رساند.

هنر کوثری، مسعود؛ عمودی، عباس (۱۳۹۲)، هنر مردمی دینی: شما بیل شناسی حضرت علی (ع)، جامعه شناسی هنر و ادبیات، بهار و تابستان ۱۳۹۲، دوره ۵، شماره ۱، صص ۵۱-۲۳.

مهدی زاده، علیرضا (۱۳۹۴)، تحلیل نگاره‌های فتح خیر مریوط به دوره‌های تیموری، ترکمن و صفوی، دو فصلنامه مطالعات تطبیقی هنر، زمستان ۱۳۹۴، شماره ۱۰، صص ۹۷-۱۰۸.

میرخواند، محمد بن خاوند شاه (۱۳۸۰)، تاریخ روضه الصفا فی سیره الانبیاء و الملوك والخلفاء، جلد سوم و چهارم، تصحیح جمشید کیانفر، تهران: اساطیر.

نظرلی، مائیس (۱۳۹۰)، جهان دوگانه میمیاتور ایرانی، ترجمه عباسعلی عزتی، تهران: فرهنگستان هنر.

یعقوبی، محمد بن اسحاق، آیینی، محمد ابراهیم (۱۳۸۲)، تاریخ یعقوبی (جلد دوم)، تهران: علمی و فرهنگی، چاپ نهم.

فهرست منابع لاتین

Canby, Sheila (1999). *The Golden Age of Persian Art*. London: British Museum Press.

شاهکارهای نگارگری ایران (۱۳۸۴)، تهران: موزه هنرهای معاصر.

صالحی، کوروش؛ قلیزاده، محمدم (۱۳۹۱)، میرخواند و اثر تاریخی وی رونصه الصفا، کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، شهریور ۱۳۹۱، صص ۹۹-۷۱.

صدقت، فاطمه (۱۳۸۵)، نسخه خطی خاوران نامه شاهکار نگارگری مذهبی ترکمانان قره قوبنلو و آق قوبنلو، دو فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، بهار و تابستان ۱۳۸۵، شماره چهارم، صص ۱۰-۱۲۰.

صدر، احمد؛ جوادی، سعید (۱۳۸۰)، *دایرة المعارف تشیع* (جلد پنجم)، تهران: شهید سعید محبی.

صفا، ذبیح الله (۱۳۶۴)، *تاریخ ادبیات ایران* (جلد چهارم)، تهران: فردوسی، چاپ سوم.

طبری، محمد بن جریر (۱۳۶۳)، *تاریخ طبری* (جلد سوم)، تهران: اساطیر، چاپ سوم.

فردوسی، ابوالقاسم (۱۳۷۴)، *شاهنامه*، به تصحیح مول، ژول، تهران: سخن.

کریم‌زاده تبریزی، محمدعلی (۱۳۷۰)، *احوال و آثار نقاشان قلمی ایران و برخی از مشاهیر هند و عثمانی*، لندن: چاپ سوم.

کمربیج (۱۳۷۹)، کتاب تاریخ ایران دوره تیموریان، ترجمه یعقوب آزاد.

تهران: جامی.

کنیای، شیلا (۱۳۷۸)، *نقاشی ایرانی*، ترجمه مهدی حسینی، تهران: دانشگاه

COPYRIGHTS

© 2022 by the authors. Published by Soore University. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

